

ske uenig med det ærede Medlem. Jeg er tværtimod godt tilfreds med, at Ministeren har stillet sig saa elskværdig overfor dette nye Foretagende, der særlig har sin Rod i de to driftige Købstæder Frederikssund og Grenaa. Hvorledes Foretagendets videre Skæbne vil blive, skal jeg ikke kunne mene noget som helst om. Det er startet i en vanskelig Tid, men det er i alt Fald Udslag af en Foretagsomhed og et Vovemod, som jeg synes er af det gode, og jeg er glad for, at Ministeren opmuntrer det. Jeg synes, der er god Brug for en saadan Forbindelse. Jeg kan sige som det ærede Medlem fra Aarhus, at jeg har ikke befærdet den og har ikke set paa de Herligheder, der kan bydes paa den, men jeg har meget ofte befærdet andre Ruter fra Hovedstaden til Jylland og tilbage igen, og jeg har altid konstateret, hvilken Vej jeg end er gaaet, at der er overfyldt, at der er Trængsel. At komme fra Hovedstaden til Jylland under blot nogenlunde tilfredsstillende Pladsforhold var selv forud for Krigen en sjælden Ting, men nu under Krigen har det jo været saaledes, at der er overfyldt alle Vegne. Jeg synes derfor det maa hilses med Glæde, at der er Udsigt til at faa etableret en ny Rute, som kan i nogen Maade aflaste de gamle.

Jeg vil gerne sige lidt om denne Rute uden Hensyn til det specielle Selskab, som var Udgangspunktet. Der har tidligere været Planer fremme til offentlig Diskussion om en saadan Rute. Planerne udgik fra Slangerup-Banen, hvis Selskab ønskede Jernbanen forlænget til Hundested med direkte Kørsel fra København derud og i Forbindelse dermed en Dampskibsforbindelse Hundested—Grenaa. Denne Sag har ogsaa stor Interesse for Hovedstaden. Den store Bys Jernbaneforbindelse med sit Opland i videre Forstand har jo et dobbelt Formaal, for det første Byens materielle Forsyning og dernæst Byfolkets Adgang til det øvrige Land, Adgang til frisk Luft og Saltvand, smukke Landskaber, og hvad man ellers søger. Og det er til gensidig Fordel for Byen og det paagældende Opland, at disse Forhold er saa vel tilrettelagte som muligt. Jeg synes ikke, man kan sige, at Byen København i saa Henseende er vel forsynet. Stor-København er jo nu en By paa henimod $\frac{3}{4}$ Mill. Indbyggere og til Trods for, at Byen er bebyggende, som den er, med det aabne Land omkring sig til alle Sider og lige ved

Havet, viser det sig alligevel — jeg ser bort fra Krigsperioden, men ogsaa forud for Krigen —, at Ting som Fisk og Grønsager er i urimelig høje Priser her i Byen. En direkte Forbindelse som den, der her har været Tale om, vilde jo blandt andet betyde et stort Plus til Storbyens Fiskeforsyning, vilde betyde, at Fiskerbefolkningen paa Halsnæs og Fiskerbefolkningen ved Grenaa fik en let Adgang til at sende deres Fangst til det store Marked. Det vilde i høj Grad være til Gavn ikke blot for Byen, men ogsaa for de paagældende Fiskerbefolkninger.

Dertil kommer, hvad jeg anser for meget vigtigt, at den Havn, som er ved Hundested, og som jo nu ved Hjælp fra Statens Side er udvidet, er en isfri Havn, saa vidt jeg ved den eneste isfri sjællandske Havn. Jeg synes ikke, man kan undlade at tænke lidt paa, at der jo maa ske alligevel kunde komme Isvintre igen. Det er meget længe siden, at man har haft virkelig strenge Vintre her i Landet, saa strenge Vintre, at det har lagt Trafikken større Hindringer i Vejen, men man har dog kendt saadanne Vintre tidligere. Jeg mindes Vinteren 1892—93, hvor Sjælland i flere Maaneder praktisk talt var afskaaret fra den øvrige Verden. København, som den Gang var en By paa 320 000 Mennesker, er vokset mægtigt. Det samme er Tilfældet med Frederiksberg og de andre Nabokommuner og ligeledes med de sjællandske Købstæder. Jeg ved ikke det nøjagtige Tal, men der er ingen Tvivl om, at der paa Sjælland er en Bybefolkning paa over $\frac{3}{4}$ Million Mennesker, og det er sikkert en Befolkning, som er større, end den Landsdel kan ernære. Derfor synes jeg, at det er et Omraade, hvor man ikke har Raad til at vente, til Erfaringen kommer med den fornødne Belæring, men man maa i Forvejen overveje Sagen og sikre sig, at den paagældende Befolkning kan forsynes, hvilke Forhold der end kunde tænkes at opstaa. Derfor har nævnte Havn, synes jeg, stor Interesse ogsaa for Hovedstaden og det øvrige Sjælland.

Hvad der ogsaa har Interesse er at finde den mest praktiske Forbindelse, der kan tilvejebringes mellem denne Havn og Hovedstaden og det øvrige Sjælland. Den Plan, der var fremme fra Slangerup-Baneselskabets Side, led efter min Mening af 3 Mangler. For det første var der Tale om et privat Selskab, medens det burde være Staten, der tog den Sag i sin Haand.